लब्धव्याविति। नाद्यः। दिनातिरेके सति अप्रियस्य भ्रातृव्यस्याभिवृद्धिप्रसङ्गात्। न द्वितीयः। एकादशिन्या दिनसम्पूर्त्याभावेनायुःक्षयप्रसङ्गात्। अहो दोषद्वयपरिहारायानेन ब्राह्मणेनोक्ताः पशवः आलम्भनीयाः॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमकाण्डे द्वितीयप्रपाठके पञ्चमोऽनुवाकः॥ ॥ ५ ॥

अथ षष्ठोऽनुवाकः।

पञ्चमे वैष्णवाद्या नव पशवोऽभिहिताः। अथ षष्ठे महाव्रतमुच्यते। तत्रादौ तच्छब्दनिरुक्तिद्वारेण प्रशंसति। "प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानांᳬ रसं तेजः समभृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्त्तीति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद् व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्" इति। प्रजासृष्टिव्यापारेण श्रान्तः प्रजापतिर्यदा शयनं कृतवान् तदा देवाः सर्व्वेषां भूतानां मध्ये सारभूतं तेजः सम्पाद्य तेन तेजसा तमेनं श्रान्तं प्रजापतिं चिकित्सितवन्तः। ततोऽयं प्रजापतिर्महानभूत् इत्युक्तवन्तः। यदिदं रसरूपं तेजः तदिदं महाव्रताख्ये विद्यमानं हविः। तथासति महानववर्त्तिष्ठानेन कर्म्मणेति व्युत्पत्त्या तस्य कर्म्मणो महाव्रतनाम सम्पन्नम्। यद्वा कर्म्मणोऽस्य महाफलहेतुत्वेन महत्वात् महच्च तद् व्रतमिति